

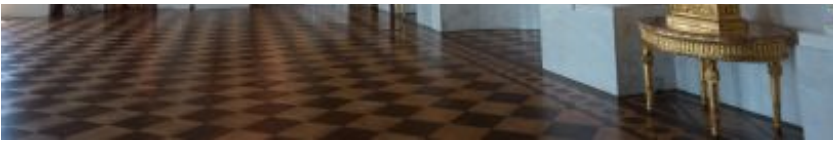

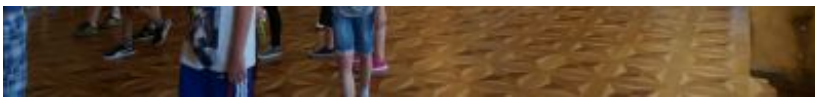
ZAMEK KRÓLEWSKI
W WARSZAWIE - MUZEUM
REZYDENCJA KRÓLÓW I RZECZYPOSPOLITEJ

Apartament Wielki

Galeria Owalna

Niegdyś sala przejściowa, przez którą prowadziła droga do łoża królewskiej w kolegiacie św. Jana. W czasie odbudowy Galeria otrzymała nowy wystrój oraz cenne wyposażenie: arras brukselskie z połowy XVI w. oraz portrety monarchów polskich z przełomu XVI i XVII w.

Przedpokój przed Salą Wielką, zwany też Wielką Antyszambłą

Służył jako pierwszy przedpokój, w którym w czasie audiencji gromadzili się niżsi rangą dworzanie.

Sala Rady

Salę Rady odbudowano na podstawie jej oryginalnego projektu z 1784 roku. Służyła ona w czasach Stanisława Augusta jako sala posiedzeń Rady Nieustającej, pierwszego w Polsce stałego rządu złożonego z króla (stąd tron królewski), 18 senatorów i 18 posłów. Na ścianach wiszą portrety pędzla Józefa Peszki przedstawiające wybitnych działaczy Sejmu Czteroletniego (1788 - 1792), m.in. prezydenta Warszawy Ignacego Zakrzewskiego, marszałka Sejmu Stanisława Małachowskiego oraz Hugona Kołłątaja. więcej>

Sala Wielka

W czasach Stanisława Augusta służyła jako miejsce ceremonii dworskich. Tu odbywały się zgromadzenia dworskie, a także uczyty, bale, koncerty i przedstawienia teatralne. Wystrój i wyposażenie sali wykonane zostały według projektów Dominika Merliniego i Jana Christiana Kamsetzera w latach 1777 - 81. Autorami posągów Apolla i Minerywy oraz alegorii Sprawiedliwości i Pokoju ujmujących medalion z podobizną Stanisława Augusta byli rzeźbiarze André Le Brun i Jakub Monaldi. Ogromnych rozmiarów plafon przedstawia Rozwinięcie Chaosu. Salę zrekonstruowano ściśle według wyglądu

sprzed 1939, z wykorzystaniem uratowanych fragmentów sztukaterii. Plafon odtworzyli Łucja i Józef Oźminowie.

[więcej>](#)

Pokój Marmurowy

Służył jako drugi przedpokój w apartamencie państwowym. Jest to najstarsze wnętrze w tym apartamencie. Powstało jeszcze w czasach panowania Władysława IV w latach 1640 - 42 wg projektu Giovanniego Battisty Gisleniego. Pokój Marmurowy został odnowiony przez Jakuba Fontanę w latach 1769 - 71, który zachował ze starego wnętrza podstawowe elementy kompozycji architektonicznej i dodał 22 portrety królów polskich, plafon malowany przez Marcella Bacciarellego oraz posągi Sprawiedliwości i Pokoju nad lustrem, wykonane przez André Le Bruna.

Sala Rycerska

Sala Rycerska powstała według koncepcji samego króla Stanisława Augusta. Król chciał w niej uczcić osoby zasłużone dla ojczyzny, jak i przypomnieć najważniejsze momenty z dziejów Polski. Ideę króla urzeczywistnili w latach 1781 - 86 jego architekci Dominik Merlini, Jan Chrystian Kamsetzer, malarz Marcello Bacciarelli oraz rzeźbiarze André Le Brun i Giacomo Monaldi. Dziesięć owalnych portretów i 22 brązowe biusty przedstawiają wybranych przez króla sławnych Polaków. Wokół sali biegnie napis zaczerpnięty z VII księgi Eneidy Wergiliusza, odnoszący się do zasług wybitnych obywateli. W środkowej części sali ustawione są posągi Sławy i Chronosa.

Sala Tronowa

Salę Tronową projektował niemal cały zespół artystów królewskich. Najważniejszą rolę odegrali Dominik Merlini, Jan Chrystian Kamsetzer i Jan Bogumił Plersch. Komponując wnętrze wykorzystano zakupione w Paryżu boazerie, wg projektu Victora Louisa i dwa marmurowe kominki z Rzymu. Uwagę zwracają dwie piękne konsole z blatami mozaikowymi oraz cztery posągi starożytnych mężów stanu i wodzów dłuta Angela Pucinellego.

W czasie rekonstrukcji wnętrza, ściśle według wyglądu sprzed 1939 roku, wmontowano setki oryginalnych fragmentów boazerii i sztukaterii. Odtworzone srebrne, haftowane orły na zaplecku tronu stanowią najważniejszy, symboliczny akcent sali.